

§ 41.

Den, som for at redde sig eller Andre fra en overhængende Fare for Liv eller Helbred bemægtiger sig fremmed Eiendom eller derpaa gjør Skade, skal ikke straffes for denne Handling, forsaavidt ingen anden Redningsmaade stod til hans Raadighed.

§ 42.

Ukyndighed om Straffeloven, den urigtige Formening, at den ved Loven forbudne Handling efter Samvittighedens eller Religionens Bud er tilladt eller endog befalet, eller omvendt at en lovbefalet Virksomhed af samme Grund er utilstedelig, saavel som Bestaffenheden af Gjerningsmandens Bevæggrund og Diemed udelukker ikke Anvendelse af Straf.

§ 43.

Uagtomme Handlinger straffes ikke uden udtrykkelig Hjemmel i Straffeloven.

Fjerde Kapitel.

Forsøg paa Forbrydelse.

§ 44.

En Forbrydelse er ikke at ansee som fuldbyrdet, førend alt det er indtraadt, som ifølge Loven udtræves til samme, om end Gjerningsmanden har gjort Alt, hvad det var hans Hensigt at foretage til Udførelse af det forbryderiske Forsæt.

§ 45.

Den, som foretager nogen Handling, der figter til at fremme eller bevirke Fuldbyrdselsen af en Forbrydelse, bliver, naar denne ikke er fuldbyrdet, at straffe for Forsøg paa Forbrydelsen.

Straffen bortfalder imidlertid, hvis han af egen fri Villie og ikke paa Grund af Hindringer eller andre tilfældige Omstændigheder har opgivet sit forbryderiske Forsæt og derhos, for-

saavidt han allerede havde iværksat Handlinger, som kunde bevirke Fuldbyrdselsen, har forhindret denne, eller, forsaavidt han troede at have iværksat saadanne Handlinger, har truffet Foranstaltninger, som han antog for stikfede til at forhindre Fuldbyrdselsen.

Udgjøre de foretagne Handlinger selvsændige Forbrydelse, indtræder den for disse forskyldte Straf.

§ 46.

Naar ikke anderledes med Hensyn til enkelte Forbrydelse er bestemt, bliver Forsøg paa en Forbrydelse at straffe med en forholdsvis mildere Straf end den Gjerningsmanden vilde have forskyldt, hvis Forbrydelsen var bleven fuldbyrdet. Ved Bestemmelsen af Straffen, der ingenfinde maa overstige tre Fjerdedele af den i Loven for Forbrydelsen foreskrevne Straf, bliver navnlig at tage Hensyn til, om Forsøget meer eller mindre nærmer sig Forbrydelsens Fuldbyrdselse.

Femte Kapitel.

Om Deeltagighed i Forbrydelse.

§ 47.

Naar To eller Flere have deeltaget i Udførelsen af en Forbrydelse, bliver Enhver især at straffe som Gjerningsmand. En forholdsmaessig ringere Straf, ikke under Halvdelen af den laveste og ikke over tre Fjerdedele af den høieste for Forbrydelsen i Loven bestemte Straf, bliver dog at anvende, naar en Deeltager kun har ydet Hovedmanden en mindre væsentlig Bistand ved Iværksættelsen af dennes Forbrydelse.

§ 48.

En lignende mindre Straf kommer til Anvendelse paa Enhver, som for Udførelsen ved Raad eller Daad har ydet Gjerningsmanden